

tegne i Finansministeriet, i bankverdenen og hos politiet, vedrørte ikke operationer. Det var i tilfælde af alvorlig sygdom som f.eks. en kræftsygdom eller en hjertesygdom, der var mulighed for at få udbetalt et beløb. De havde ikke noget med dette her at gøre, men den vildfarelse løber man åbenbart også rundt i.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det fortaber sig stadig i tågerne, hvordan det kan blive til virksomhedens sociale ansvar, at man tegner sundhedsforsikringer for en selvstændig erhvervsdrivende eller hans nøglemedarbejdere, men det kan være, hr. Peter Christensen kan opklare det.

Jeg kan forstå på Venstres ordfører, at det skam ikke er et spørgsmål om at gøre op med det offentlige sundhedssystem, det er kun tænkt som et supplement. Men så vil jeg godt spørge: Hvordan kan det være, at man laver et supplement, som er betalt af alle skatteydere, også de dårligst stillede skatteydere, som er målrettet til én bestemt gruppe, som kan komme foran i køen? Ordningen gælder ikke for arbejdsløse, ikke for pensionister, ikke for studerende og ikke for den almindelige lønmodtager. Nej, de kommer bagest i køen.

Hvordan kan det være, at alle skatteydere skal være med til at betale for, at en lille gruppe kan komme foran i køen? Det synes jeg ikke hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Man bliver ærlig talt en smule utryg, når man har fulgt sagen her over længere tid.

I oktober 2001 fremsatte Venstre og De Konservative et fælles beslutningsforslag, hvoraf det helt essentielt fremgik, at skulle der indføres arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer med skattefritagelse, skulle alle medarbejdere være inkluderet i ordningen; der måtte altså ikke være forskelsbehandling. I februar 2002, da man havde fået regeringsmagten, kom man så med et lovforslag, som gik ud på, at ikke alle behøvede at være med i ordningen. Man måtte godt pille folk ud, bare man frasorterede efter noget konkret, f.eks. at de pågældende var deltidsansatte, ikke havde været ansat særlig længe eller var for syge til overhovedet at kunne få en forsikring.

I begge tilfælde afviste den nuværende skatteminister overhovedet at overveje at give skat-

tefradrag for selvstændiges private udgifter. Men det kommer nu, og hvad bliver det næste? Hvad er den næste skive i den salamimetode, der her bliver brugt? Jeg er utryg, men hvis Venstres ordfører kunne give mig et klart svar, kunne det være, jeg kunne blive tryg.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg kan ikke lade være med at sige på dette tidspunkt af debatten, at målet helst ikke må stå uklart efter behandlingen af forslaget.

Målet er, at vi ønsker at sikre danskerne en ordentlig behandling uden lange ventelister, og det mål håber jeg ikke vil fortone sig i debatten i dag. Det forslag, vi gennemfører her, er faktisk et led i arbejdet for at nå det mål, og vi er allerede nået langt. Der er allerede mærkbar forskel på den politik, der blev ført, før den nuværende regering trådte til, og den politik, der bliver ført nu.

Hr. Jens Peter Vernersen havde nogle betragtninger om fradrag, og det fik mig til at overveje, at der selvfølgelig også ligger en holdningsmæssig forskel til grund for, hvilket udgangspunkt man har: Når en virksomhed eller for den sags skyld en person tjener nogle penge, hvem har så retten til de penge?

Hvis man vil give et fradrag, er det vel ifølge den argumentation, hr. Jens Peter Vernersen kørte frem med, fordi udgangspunktet er, at fællesskabet har retten til alle pengene. Det er jeg sådan set ikke enig i, og så vil jeg også sige, at et fradrag jo ikke betyder, at det er det offentlige, der betaler hele regningen. Det bliver ikke resultatet her.

Så spurgte fru Sandy Brinck, hvad der mere var at vente sig af Venstres sundhedspolitik. Her er jeg nødt til at være svar skyldig, for jeg ikke er sundhedsordfører, så hvilken politik, der vil blive sendt på banen fra Venstres side, kan jeg ikke svare på. Men målet er helt klart, og det skal nås. Det er ordentlige behandlingstider til det danske folk, og det er sådan set det mål, vi med både dette forslag og andre forslag prøver at nå.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der igen tre eller faktisk fire korte bemærkninger, men i første omgang tre. Det er fru Marianne Jelved, fru Sandy Brinck og hr. Jens Peter Vernersen.